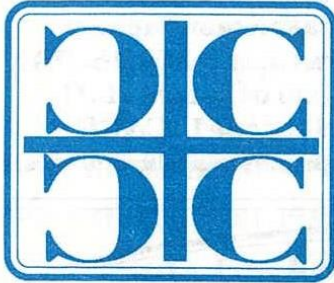


СВЕТОСАВНИК



СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ
Ц.Ш.О.

"СВЕТИ САВА"
MELBOURNE

Новограчаничке митрополије
212. Diamond Creek Rd. GREENSBOROUGH, 3088



Херувим - детаљ са фреске

Published Quarterly

SVETOSAVNIK

Published by Serbian Orthodox
Church

"St. Sava" - Melbourne

With the blessing of His Grace
Bishop SAVA

(New Grachanica Metropoly)

СВЕТОСАВНИК

Издање Српске
православне цркве

"Свети Сава" - МЕЛБУРН
са благословом Њ.П.

Епископа Г. САВЕ
(Новограчаничка Митополија)

ТЕЛЕФОН СВЕШТЕНИКА

О. ДРАГОМИРА ШИПОВЦА

9432 3048

У ХРАМУ СВЕТОГ САВЕ - САВЉОМ СЕЛЖИЦИ
СВЕТА ДУХОВНА СЛУЖБА ПОДЕЉЕ И
ЗАПОВЕДНОС ПРАВИЛА У П. ЧАСОВА ВОЈУТРА

**СРПСКА
ШКОЛА
"СВ. САВА"**

Настава се одржава у Greensborough сваког петка вече. За већу децу од 7,30 - 8,30 часова. За мале од 8,30 до 10. Деци се предаје: Српски језик, географија, веронаука и историја. Учители: Нада Продић и о. Драгомир Шиповац.

**ФОЛКЛОРНА
ГРУПА
"АВАЛА"**

Пробе се одржавају сваког петка вече у Светосавском дому - Greensborough, са почетком у 7,30 часова
Учители: Милан Вековић,
Бранка Плетикапа и Бошко Цвијетић

**СРПСКИ
ПЕНЗИОНЕРИ**

Пензионери се састају уторком - Greensborough и имају зеједнички ручак у 1. по подне

**ИЗНАЈМЉИВАЊЕ
ЦРКВЕНИХ
ПРОСТОРИЈА**

GREENSBOROUGH: Велика и маља сала
Владислав Шиповац: 9432 3048
CARLTON: Лазо Јузбашић: 9354 2498

Телефон председника г.Д. ТРИВАНА: 9531 2109

ИЗ БИБЛИЈСКЕ ИСТОРИЈЕ СТВАРАЊЕ СВЕТА

У почетку, кад још не беше дана ни времена, створи Бог небо и земљу. Под небом се разуме свет невидљиви, духовни, - безтелесни духови, обдарени разумом и слободном вољом, који се зову **анђели**, и њихово место живљења; а под земљом - свет видљиви, вештаствени.

Земља беше без обличја и пуста. То је **вештаство**, које није имало одређена облика, особине и граница, није било утврђено на одређеном темељу. Над овим невидљивим вештаством дизаше се животворни Дух Божији и уливаше у њега творачку и живоносну силу.

И рече Бог: "нека буде светлост", и би светлост. Бог растави светлост од таме; светлост назва дан, а таму - ноћ. Отпоче рачунање времена: би вече и би јутро, - **дан први**.

Потом рече Бог: "Нека буде свод посред воде". И би тако: створено прво вештаство света растави се на многа тела небеска, и међу овим телима образоваше се отворене просторије неба ваздушастога и звезданога, у којима се она тврдо држе: са чега се небеске просторије и називају **свод**. И би вече, и би јутро, - **дан други**.

У **трећи дан** рече Бог: "нека се сабере вода што је под небом на једном месту, и нека се покаже сухо" Тако, дакле и би. И сухо назва Бог земља, а зборишта воде назва **море**. Опет рече Бог: "нека пусти земља из себе траву, биље што носи семе и дрво : родно". И појави се на земљи трава, биље, што носи семе, и дрвета родна.

У **четврти дан** Бог рече: "нека буду видеела на своду небеском да обасјавају земљу". И гле, светлост, створена

у први дан, усредсредила се на одређеним местима, и на своду небеском појавише се сунце, месец и звезде.

У пети дан, на реч Божију, земља произведе све живе душе што се мичу и рибе, и птице полетеше над земљом. И благослови их Бог, говорећи: "рађајте се и множите се и напуните воду по морима, и птице нека се множе на земљи".

У шести дан, на реч Божију, земља призведе стоку и ситне животиње и звери земаљске. Кад се на земљи појавише жива бића, Бог створи човека, - мужа и жену. И виде Бог све што створи, и нађе да је све врло добро. И би вече, и би јутро, дан шести.

У седми дан Бог почину од дела стварања, то јест није стварао ништа ново: зато је тај дан назвао **субота**, што значи одмор. Господ благослови тај дан и освети га, и поста субота празник људима, свештени дан у спомен стварања света.

Створивши свет, Господ Бог га не остави без Свога старања и не престаде радити у њему. Он је творац Света и Сведржитељ свега; Он држи свет у својој власти, управља њиме и стара се о њему, једном речи: Он чува живот и снагу свега што је створио, све у свету упућује на добро и помаже свако добро.

Бог је створио све по својој доброту зато, да свако од створених бића добија од Њега толико добра, колико може примити, и да се радује колико му силе допуштају. По својој природи човек је већи од свију земаљских створења; стога му је Бог и наменио већи део божанства у томе, да познаје Бога и да живи у славу Божију.

ПРОТ. ДИМИТРИЈЕ СОКОЛОВ

РАДОВИ НА ЦРКВИ

Ништа теже нема у ово време него градити цркву. Питаћете се како и зашто. Да би ви имали бољу представу, а и наши наследници, навешћу само једну појединост. А пре тога ћу казати разлог. Изгледа прост, а доноси велике компликације. То се обичним језиком назива: безпарица.

Средином јула и почетком августа провели смо одвод за кишницу око цркве. Процедура око тога је била следећа. Питали смо "пламере" пошто би нам средили одвод за кишницу и добили смо три цене: од три хиљаде до четири и триста. Једног петка увече седимо и ја изнесох те податке. Неко помену да би ми то сами могли урадити, јер ту нема велике технике. С том идејом одох код Вулета Богуновића за савет и пошто се он разуме у поменуто, да видимо колико би коштало и вреди ли да се ми мучимо, с тим да се у исто време излије бетон око целе цркве.

Вуле узе папир и поче да рачуна: један дан копања канала и улаза од паркиралишта до цркве \$ 400; Двадесет цеви 10 цм дебљине око \$ 600; три цеви од 15 цм \$ 150; осам шахти око \$ 500; шест кубика песка \$ 250. Дакле све би изишло највише до \$ 2000. Да се излије улаз и стаза око цркве требаће око 20 кубика бетона \$ 2200 и арматура око \$ 1000. Све би дакле коштало \$ 5-6000, с тим да се ништа не плати за руке.

На седници Грађевинског одбора, а после и седници управе је решено да се ради по предлогу г. Богуновића. И на томе се стало. Управа је чекала чудо.

Позвао сам Вулета да организује багер за копање, што он и уради у суботу 19. јула. Претходно сам са сином обележио где ће бити шахте и стаза за бетон. Док смо то

радили, сетио сам се да нам је неопходно развести струју до рефлектора са обе стране, као и воду на исто место да има за пиће и заливање.

Бог је дао фин и сув дан, па се могло комотно копати и после непрекидног копања од осам сати, све је завршено.

У понедељак 21 дошао је Младен Младеновић, електричар и пошто смо купили цеви и потребни кабал у Елтаму, спровео жице до места где ће бити рефлектори. После подне је стигао и Марко Радовановић и донео жицу за громобран од 80 метара. Са Владом Шиповцом је исту огулио и онда смо сва три исту поставили око целе цркве. Сав посао у вези громобрана окончан је у суботу 9. августа. Сутри дан смо ја и Владо Ковачевић поставили већи део цеви, а испод њих сасули шест кубика шљунка. У среду је дошао Нино Стојановић и тиме смо развели све цеви.

Сад нам је требао "пламер". Сетио сам се Ђорђа Ђурковића, који је и раније помагао око воде, позвао га и он је дошао у четвртак да разведе воду и превеже једну покидану цев. Пошто није све завршио у четвртак, дошао је и у петак и све потребно средио. Остале су једино цеви што иду од олука, јер је темељ требао да се штемла. Да не би деца правила штету, са сином сам загрнуо све цеви, што је узело добар дан посла.

Зашто сам ја као свештеник највише радио физичке послове? Ево зашто. Зовем једног, зовем другог, па трећег и до безкраја, и увек неки изговор. Једног из управе питам, како га нема више од месец и по дана да макар види шта се ради, а он ми одговори: "Онај ко је одлучивао тај нека и ради. Ја нисам одлучивао". Дobar изговор, али за срце уједа. Због тога се у задње време и маињавам да зовем. Волим сам што могу урадити, него да зовем узалуд и онда се

љутим и на себе и на друге.

По Вулетовој препоруци да се не купују шахте, него да их сами шалујемо и излијемо, позвао сам Мирка Дмитровића. Одазвао се без поговора и стигао у суботу 26. јула и са Алексом Шиповцом радио од 8. изјутра до скоро шест увече. Направили су шалунг за шахте, њих десет; шаловали место где ће бити рефлектори и вода, и на крају направили шалунг за степенице, да би платформа пред црквом била већа. Истовремено су Раде Јоветић, Шћепан Кешић, Владо Шиповац и Владо Ковачевић чистили цркву за сутрашњу службу и славу Кола српских сестара.

У понедељак 28. јула Вуле је донео мањи "чек хемер" и с њиме сам са помоћи В. Ковачевића направио место са одводне цеви, а после окресао цео вишак бетона на темељима. У петак 1. августа је стигао Ђорђе и завршио свој део посла, за сада.

Вуле је извршио своје обећање. У четвртак по подне 7. августа продужио је степенице и залио 9. шахти. Истовремено је падала јака и хладна киша, али се није предавао. Завршио је што је наумио.

ДРУГИ ПРИМЕР: Слободан Трандафиловић је давно у мају почео да ради на степеницама у цркви и огради на балкону. Стигао је и септембар, а посао није окончан.

ТРЕЋИ ПРИМЕР: Раде Оклобција са Илијом Чубрило радили су у суботу пред Видовдан и обложили један стуб са десне стране. Прошао је месец и по дана да би у понедељак 4. августа Раде и Владо завршили други стуб. А онда смо ја и Владо обложили остала два стуба на балкону. А финарање поменутих стубова је прича за себе.

ЧЕТВРТИ ПРИМЕР: Миленко Сандић је обећао да

офарба целу цркву. Радио је једну суботу са Ђорђем Белићом, негде почетком маја. После је једну суботу радио Раде Милуновић и онда нигде никога. Миленко је отишао у родни крај, а да није ни јавио, тако да сам ја морао да фарбам куполу да би била спремна за уметника. И тако у недоглед.

Увек алкавост и остављање за сутра. Због тога и кажем да је ово најгоре време, или није време, него ми који не знамо шта значи градити Богомољу.

У суботу 23. августа дошао је Момчило Јеремић и приковао две табле на балкон. Кад ће још табла и по да се купи и закуца, видећемо.

ПОКЛОНИЛИ СВЕТЛА ЗА ЦРКВУ

У петак 22. августа отишли су свештеник, председник и Вито Обрадов да погледају светла за вани цркве и унутра која недостају. Донели су примерке и већина је била мишљења да се донесена наруче, изузев на самом улазу испод бетонске плоче.

Увече, за време пробе фолклора, о. Драгомир је питао ко би приложио по једно светло, тако да су у петак вече и недељу сва откупљена:

Душица Савић	1. светло вани	\$ 100
Милорад Скочајић	1. светло вани	\$ 92
Драгић Димитријевић	2. светла вани	\$ 184
Виљко Цвијетић	1. светло вали	\$ 92
Новица Михајловић	1. светло вани	\$ 92
Сузана Михајловић	1. светло вани	\$ 92
Слободан Пантић	1. светло вани	\$ 92
Вујадин и Славица Михајловић	2. светла	\$ 336
Жељко и Олга Симић	1. светло (олтар)	\$ 100

Дмитар Вранешевић	1. светло (олтар) \$ 100
Јован Пјевач (за + Бранка)	1. светло (олтар) \$ 100
Анка Пјевач (за + Бранка)	1. светло (олтар) \$ 100

ШТА САД ПРЕСТОЈИ

Пошто је потпорни зид завршен, следује равнање земљишта и да се посеје трава. Истовремено се може шаловати за стазу око цркве, која ће бити широка два и по метра, као и сами прилаз цркви. А пре шаловања требаће разасути десетак метара шљунка што иде испод бетона.

Светла су скоро постављена. За главне полијелеје је жицу пре месец дана спровео **Ненад Дачић**, као и три ланца на којима ће висити полијелеји. У олтару је **Ристо Вујовић** 13. септембра поставио 4. светла и пет напољу. Остала су још три.

Фарбање цркве изнутра је у добром делу завршено. Раде Милуновић и Ђорђе Белић су радили цео дан 6. септембра и ставили прву руку у већи део храма, а надамо се да ће ускоро доћи да наставе. Раде Окообџија и Илија Чубрило су радили 14. септембра на постављању дасака на балкону, па ће се и то ускоро окончати.

Раде Глоговац треба ускоро да почне постављати гранит на патос у олтару и на улазу, а остали део патоса ће се стављати од паркета кад се скеле скину.

Требаће и бетонски темељ да се обложи плавим каменом (blue stone).

Ускоро требају да буду завршена спољашна врата. Предња ће коштати \$ 6000, а са стране \$ 800 која су поклонили Саво и Радмила Самарџић. И мозаик очекујемо да стигне за коју недељу, што ће бити изнад улазних врата, а поклонио га је Петар Трпевски у вредности од \$ 7000.

Свећњаке још ради Горан Јаковљевић.

Зато вас молимо, помозите да све приведемо крају до новембра, пре него што стигну ствари из Грчке, да се не би после штетило нашим радом унутра и уношењем прљавштине.

ПРИЛОЗИ ЗА ГРАДЊУ ЦРКВЕ ОД 1. ЈУНА ДО 1. СЕПТЕМБРА 1997.

Коста Грујовић	100	Божо Маљковић	50
Алекса Шиповац	2000	Живорад Урошевић	100
Петар Трпевски	3500	Милан и Б. Буквић	100
Пензионери-Гринзбара	1000	Саша Кулинчевић	600
Миладин Живковић	150	Софија Духон	100
Раде Оклобџија	400	Саво и Р. Самарџић	1000
Ратко Шиповац	100	Милан и Вера Кљајић	1000
Јово Ракић	300	Божо Маљковић	150
Алекса Рашовић	1200	Зоран и Д. Мирковић	50
Славко и С. Милутиновић	300	Милан Благановић	20
Бранко Рупар и родит.	250	Дмитар Вранешевић	300
Јелена Рашовић	1200	Раде Вигњевић	200
Петар Трпевски	3500	Раде Јоветић	100
Славко Чубела	50	Зоран Николић	40
Вера Ковачевић	1000	Славица Тривунић	20
Вера Станковић	25	Петар Дрљача	1000
Андрија Тоскић	20	Марко Радовановић	855
Владо Бошњак	50	Дмитар Вранешевић	100
Раде Оклобџија	50	пород. Костадиновић	3000
Марија Бановић	20	Слободан Панџић	200
Ковиљка Ковачевић	20	Јован Пјевач	200
Јованка Божић	100	Неђо Шиповац	500
Бранко Рупар и родит.	100		

Хвала и опет велика хвала свима који дарежљиво приложише за ову нашу светињу. Будите поносни на њу, а она ће бити српски понос и дика парохијанима цркве Свети Сава, као и читавом народу који живи у околини.

Нека вас прати Божији благослов у све дане!

НАСТАВЉАМО СА ЖИВОПИСАЊЕМ

Били смо се погодили са уметником Андрејом да нам живопише следеће до краја септембра: Света Тројица, Богородица, Нерукотворни образ Христов, Христа Пандократора у куполи, а испод 8. апостола, униже 8. пророка, и испод њих у четири угла четири јеванђелиста. То је погођено за 20 хиљада долара. Док су ту скеле, а и ради бољег везивања већ живописаног, одлучили смо да нам наслика још један ред униже са бочних страна. Има око 25 квадратних метара и коштаће пет хиљада долара. То би требао да заврши до краја октобра месеца.

Тиме би се за сада завршило са живописањем. Ако пак желимо да наставимо догодине, он ће бити на располагању.

ОЗИДАН ПОТПОРНИ ЗИД ИЗНАД ИМАЊА

Давно, почетком априла месеца извршено је равнање терена између парохијске куће и цркве, мада грубо и непотпуно. Тада је ударен темељ за потпорни зид. Услед заузетости са радовима у цркви и око развода кишнице са крова и сличног, тек је у уторак 16. септембра 1997. почето са зидањем

После више понуда од стране зидара, управа је одлучила да се посао повери г. Михајлу Ковачевићу.

Да би се озидео зид од 60 метара, висине скоро метар и по било је потребно купити око 8. хиљада цигле и залити бетоном између зидова. Тако да нас је подизање зида коштало близу осам хиљада долара.

После овога следи равнање терена и сејање траве.

ШТА ЋЕШ ОЧЕ РАДИТИ САД КАД СЕ ЦРКВА ЗАВРШИ

Често ми поставе питање, видећи ме да сам врло заузет око грађевинарства: "Чиме ћеш се бавити кад се заврши градња?" Обично слегнем раменима, не желећи да се упуштам у дужи разговор, а у глави ми стотине недовршених идеја и сазнања.

Као прво, запоставио сам обилазак српских домова. Већина људи воли да им свештеник дође, јер се тиме подсећају на веру и виде да има неко да се брине о њима.

Друго, српски народ је врло мало образован у вери православној. Ми што смо рођени после рата и овде дошли кад смо имали двадесет и неку годину, нисмо имали прилику да много научимо, али смо из родитељског дома понели веру у Бога. Али та генерација не познаје основице своје вере. Због тога је дужност свештеника да се постара да позива и поучава вери своје парохијане. То мислим чинити писмено, преко нашег Светосавника, лично у разговору, као и да се почне са разним предавањима код цркве.

Ови што су рођени овде од педесетих па надаље још су у горем стању. И на њих треба обраћати пажњу, да се поврате и сачувају, јер човек без вере је обична сламка коју сваки ветрић повија на своју страну. Почели смо на томе у четвртак 18. 9.1997.

Мораћу се мало више активират и на молитви у кућама, као што је свештање водице за славу или за Богојављење и Васкршњу водицу. Свештеник би требао макар једном у години да обиђе све своје парохијане, окади кућу, помоли се Богу са чељади и благослови их.

Све ми је то на уму, и трудићу се колико год будем могао да вам будем духовни пастир.

Верујем да ћете се питати: Откуда сад ово, када нам то није нико пре помињао? Није, браћо моја и сестре, зато што смо већ скоро 50 година сконцентрисали на градњу и доградњу, а запоставили оно главно, а то је неговање Свете вере православне и просвете.

Ја ћу дати све од себе за добро ове парохије, а и од вас сваког очекујем да ми будете сарадници и помоћници.

ВИДОВДАН 1997

По први пут ове године је била Света Литургија и помен Косовским јунацима у Новој Лазарици у Гринзбари. Скупило се око 200 душа, махом родитељи и деца фолклора. Ваљда други силни Срби нису нашли за сходно, шта ли?

Сестре су припремиле диван посни ручак, онда се наставило по устаљеној пракси са Видовданским програмом, који су као и увек до сада зачинила школска деца и омладина фолклорне групе "Авала".

Деца која су рецитовала:

СМРТ МАЈКЕ ЈУГОВИЋА: Наташа Вигњевић

Весна Југовић

Марија Андрејић

Весна Ранковић

Елвис Секулић

Кнежева клетва

Елвис Секулић

Рањена Србија

Наталија Плетикапа

Српска Мајка

Дијана Плетикапа

Србин

Тања Ранковић

Обилић

Џина Челебић

Деда и унук

Јелена Андрејић

Ја сам српче мало

Звездана Буцало

Бог да прости

Александра Суботић

Моле се Богу

Дијана Вековић

Вера наша вера стара

Лазар Буцало

Вера

Милица Вујовић

Косовски праведници

Адриана Вујовић

Јефимија



Фолклорна група "Авала" на Видовдан 1997.

СА СЛАВЕ КОЛА СРПСКИХ СЕСТАРА

27. ЈУЛА 1997.

По први пут ове године КСС "Огњена Марија" прославиле су своју заштитницу са Светом литургијом у новом храму. Служио је надлежни парох протојереј Драгомир Шиповац, а врло складно одговарао наш црквени хор. Домаћица славе је била наша вредна сестра **Пени Ковачевић**. Од ње је преузела за догодине сестра **Драгица Кешић**.

И као што се и ранијих година практиковало, продужило се са богатим славским ручком и народним весељем. Било је присутно око 250 гостију.

По завршеном ручку, свештеник се обратио присутним са молбом да приложе за постављање патоса у цркви, који ће коштати око 20 хиљада долара. На тај апел се одазвало свега неколико особа, чија имена преносимо. Нарочито нас је изненадила изјава власника "Српског Гласа" г. **Ђорђа и Живане Маринковић** да ће поклонити ормане за олтар.

ОБЕЋАЛИ ЗА ПАТОС

Петар Лалић	200
Дмитар Вранешевић	300
Милан и Вера Кљајић	1000
Божо Маљковић	200
Владимир Бошњак	50
Живорад Урошевић	100
Раде Вигњевић	200
Софија Духон	100
Момчило Ранковић	250

**ДОБРОВОЉНИ ПРИЛОЗИ
ЗА СЛАВУ К.С.С. 27. 7. 1997.**

Пени Ковачевић	300	Вера Станковић	10
Српска Нар. Одбрана	50	Љубинка Билић	20
Владо Бошњак	20	Јелка Таневски	30
УБ "Дража Михаиловић"	30	Бојка Ћорђевић	10
Лазо Јузбашевић	20	Милан Кљајић	20
ЦШО Брансвик	50	Обрен Поповић	10
ЦШО Водонга	100	Цвита Гавриловић	50
КСС Водонга	50	ЦШО Јалорн	50
Ранка Станић	20	КСС Јалорн	50
Војна Триван	10	ЦШО Ст- Албанс	50
КСС Ћилонг	50	Душанка Хешков	10
ЦШО Ћилонг	50	Мери Мајер	50
СЧ "Равна Гора"	50	Вангел Спасовски	40
Цвијетин Јефтић	20	Слободан Пантић	20
Пензионери-Гринсборо	50	Милош Дакић	15
Миле Косановић	20	породица Урошевић	50
Музика "Опа Цупа"	50	Милица Кулинчевић	10
Гоца, Раћа, Зоран и Драган	50	Аца и Мика Нади	20
Лили Богдановић	144	Илија Никић	10
Неђо Шиповац	20	Ковиљка ковачевић	10
Зорка Шиповац	10	Слободан јаковљевић	20
Веља Ристић	40	Лука Драгојло	50
Рада Стојановић	10	породица Ранковић	50
Оливера Голубовић	10	Дмитар Вранешевић	40
Ћорђе Маринковић	50	Никола Пешут	10
Милан Вековић	30	Софија Духон	20
Ћукић	20	Михајло ковачевић	50
Раде Јоветић	30	Андреј Сисољатин	50
Злата Маринковић	10	Неђо Килибарда	20

Риле Ристић	20	Драган Пешић	10
Предраг Глигоревић	10	Ристић	10
Ненад Глигоревић	5	Ђорђе Белић	10
Рајко Глигоревић	5	Петар лалић	10
Ева Томић	20	Јовица Пјевач	20
породица Рупар	50	Маљковић	10
Драгољуб Гвозденовић	20	Ранко Мајуновић	10
Милица и М. Пјевач	40	Лазо Марјановић	20
Милан Буквић	40	Галемич ?	20
Ђорђе Ђурковић	10	Талијан	20
Илија Шуша	10	Чубрило	30
Велимир Бајић	20	Шћепан	20
Раде Оклобџија	20	Станко Милић	20
Раде Милуновић	20	Петар Бабовић	30
Манојло Поповић	20	Радован Лазић	10
Андреја Костић	15	Милан Вугоровић	10
Милош Петровић	20	Родољуб Буцало	20
Неђо Мађаревић	20	Вујичић	40
Коста Наградић	20	породица Симовић	30
Живадин Петровић	50	Милош Видачић	20
Божидар ковач	20	Глиша	10
Добри Ђорђевић	20	Андрејић	20
Вера Шиповац	40	Јоца Вигњевић	10
Ристо Вујовић	20	Иван машлинк	20
Перо Рајић	10	Петар Турић	20
Ранко Булатовић	20	Милка Вигњевић	10
Раде вигњевић	20	Раде Јоветић	10
Миле Илић	20	Петар Славић	10
Снежана Дербогосијан	25	Петровић	6
Вељо	5	Вранешевић	10
Марија бановић	10	Владо Бошњак	5

Коста Наградић	5	Вера Кљајић	10
Томић	4	Мира Јеврић	10
Вита Новаковић	5	Душанка Хешков	10
Евица Пантић	20	Драгица Кешић	10
Богосав Силвашић	15	Грозда Ђукић	10
Мира Станковић	50		

Сестре се захваљују прилозима за намирнице за Славу:

Пени Ковачевић - Ракија, вино и салвете \$ 180

Стефанија Гвозденовић - 20 литара уља \$ 30

Бранка Ђорђевић - 1, кило кафе

Дивна Јаковљевић - 1. кило кафе

Смиља марјановић - 10 кила лука

Мира Косанповић - 1. кило алеве паприке

Јела булатовић - 50 кила кромпира

Вукосава Јузбашић - 20 кила кромпира и 10 кила лука

Радмила Оклобција - 10 кила брашна

Милка Лукић - рикота сир



Домаћица славе Пени Ковачевић са протом и протиницом

РАЗГОВОР УЗ ЧАШИЦУ

Скупило се друштво на чашицу разговора, те као по старом обичају почеше да разговарају. Не би ту много домаћинске приче, него читаво поподне прође у знаку политичког превирања, а тема је била: збивања у отаџбини. Неки су били за Милошевића, неки за Шешеља, а неки, стидљиво за Драшковића. Свак свога велича, а остале под ноге баца. Слично је било и у вези сукоба у Републици Српској у вези Плавшићке и Караџића, односно Крајишника. Као да то нешто значи? Јер ни један од њих неће гласати.

Све то време, један је ћутао, не узимајући учешћа у полемици, мада је будно пратио све њихове аргументе. То приметише наши политичари, те му се у полушали обратише: "Шта ти мислиш о свему овоме?" Он изненађен њиховом прозивком, рече: "Ја сам за онога који је одан српској православној вери и труди се да живи како Бог заповеда. Ако је неко од прозваних кандидата такав, волео бих да буде вођа српског народа". "Добро велиш", рекоше му. "А како ћеш знати да ли је побожан или само глуми? Зар нисмо сведоци да су многи дојучерашњи комунисти преконоћ се обрнули и почели да иду у цркву и да кршатавају децу?" "У праву сте", одговори им. "Не заборавите да је Бог оставио човеку могућност да се покаје и да се духовно преобрази. Гледајте колико су постојани. Ако је њихова побожност обично помодарство, брзо ће се повратити где су били. А ако, пак, је у питању духовни преобржај к Православљу, то ће бити постојано".

Сви се сложише с његовом констатацијом, али га не оставише на миру. "Реци нам", упиташе га радознало, а и провокативно, "ти идеш редовно у цркву, какво је духовно

стање у вашој парохији?" "Не могу се похвалити. Има изван број Срба који редовно долазе на молитву. Неки ређе, може се рећи месечно, а неки пак за Божић и Васкрс. Зависи од тога колико им је молитва и веза са Богом на срцу". "Ви у цркви овде имате две категорије људи: чланови и парохијани. Каква је разлика међу њима?" "Видите, у емиграцији је то створено, док у нашој земљи тога није било. Народ се класирао на вернике и невернике. На оне који су се Богу молили и свештенство поштовали, и на оне који су "ратовали" са Богом и на сваком кораку прогонили свештенике и оне који су слушали њихову реч.

Дужност чланова ЦШО је да предњаче у свему испред парохијана, док се парохијанима сматрају они који верују у Бога, али не желе да узму активног учешћа у свакодневним делатностима црквено-школске општине".

"Знамо ми ту теорију! Нас занима стварност?" "Е па, нажалост, стварност је доста другачија. Често пута нечланови предњаче у ревности за своју веру и Цркву". "Ако је тако, ко је онда одговоран да се примају у чланство они са мањом вером, а по страни стоје они "бољи"? Овај сиромаш човек, већ зажали што је икако почињао разговор, слеже раменима и збуњено рече: "Не бих желео да никога судим нити прозивам. Моја је брига да чувам себе од греха и да се бринем о својој породици да буду добри Срби и добри православци, а Бог драги ће свакога наградити или казнити. Једино знам да су се многи огрешили што су "активни" код цркава, јер нису део Божије цркве, него неке, по њиховој мери".

Поседеше још мало времена, и наравно остадоше сви при своме. Где Србин да призна своју грешку!?

**ДОБРОВОЉНИ ПРИЛОЗИ ЦРКВИ
ОД 1. ЈУНА ДО 1. СЕПТЕМБРА 1997.**

Александра Јакшић	20	Радован Лазић	20
Вангел Спасовски	20	Јелка Таневски	20
Саво Вукмировић	17	Уместо венца покојном	
Милева Петровић	20	Бранку Пјевачу приложили:	
Иванка Лазаревић	10	породица Крчевинац	50
Драган Триван	20	Живадин Петровић	10
Радослав Вујичић	20	нечитак потпис	30
Рајко Глигоревић	10	Владџ и Ана Бошњак	40
Бошко Ђорђевић	100	Владо Ковачевић	10
Ђорђе Ђурковић	50	Зорка Шиповац	5
Марица Живковић	50	Алекса Рашовић	50
Милош Дакић	10	Дмитар Вранешевић	40
В.М. Рајкоић	10	Миле и М. Кешел	10
Ђорђе Маринковић	10	Манојло Поповић	20
Милена Јовановски	10	Виљко Цвијетић	10
Лазар Марјановић	5	Пензионери-Гринзборо	135
Илија Чубрило	5	Милка Лукић	20
Алекса Шиповац	5	породица Рупар	50
Шћепан Кешић	5	породица Буквић	50
Воја Вукановић	5	породица Пауновић	30
Славомир	5	Бранко Момчиловић	100
Раде Оклобција	5	Момир Кујовић	20
Зоран Јаковљевић	5	Никола и Н. Вујанић	25
Драган Ковачевић	5	Васо Церовац	20
Веселин Трифковић	5	Марко Бањанин	10
Цвико Радовановић	5	Станмир Петронијевић	20
Божо Ковач	5	Вангел Спасовски	20
Илија Шуша	5	Мери Мајер	20
Обрад Глигоревић	5	Шћепан Милишић	20

В. Т. Николић	10	
Михаило и М. Мијатовић	100	За + Милана Цимбаљевића	20
Ђорђо Глоговац	20	Лазо Лазић	20
Нада Лазић	20	Рајко Хркаловић	20
Марица Дачић	10	Александра Јакшић	30
Раде Оклобџија	20	Перо и М. Наумовић	10
Петар и М. Крчевинац	50	Јова Пјевач, за + Бранка	22
Илија и Јб. Стринић	50	Милан Вукчевић	40
Јован Пјевач	40		
Шћепан Кешић	20		

ПРИЛОЗИ ЗА СВЕТОСАВНИК

Вера Ковачевић	50	Васо Рупар	20
Снежана Дербогосијан	20	Владимир Бошњак	10

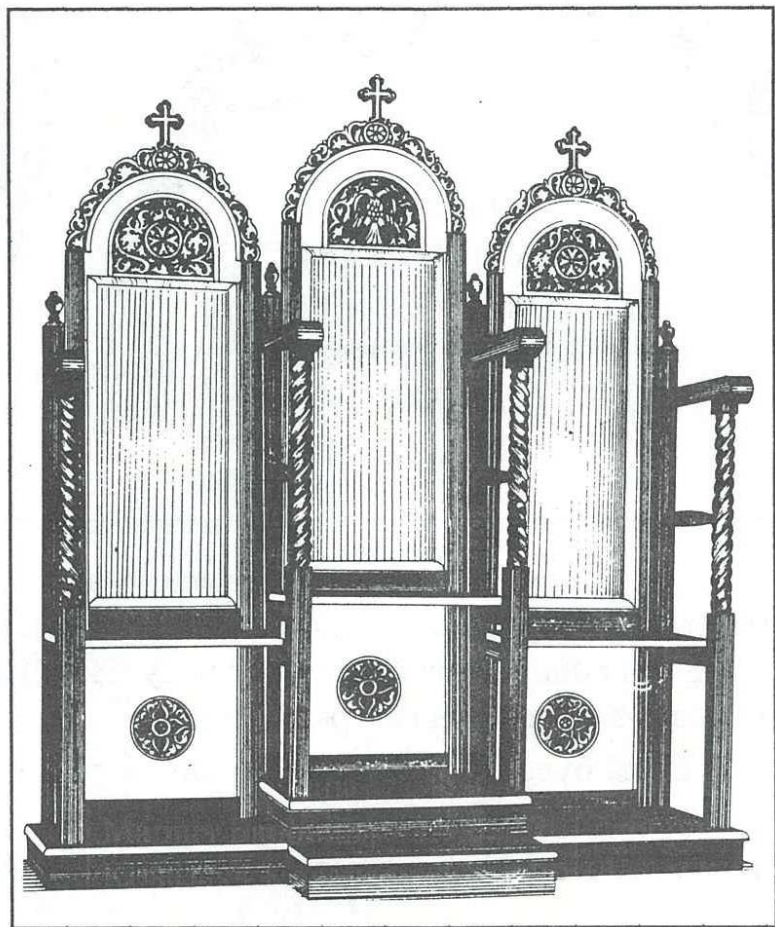
ДУПЛА ЗАХВАЛНИЦА

Коло српских сестара "Опњена Марија" захваљује се г. Јовану Пјевачу на прилогу од \$ 200, које им је приложио поводом сахране његовог покојног оца Бранка Пјевача.

Истовремено се Јован Пјевач захваљује КСС као и пензионерита из Гринзбаре што су помогли приликом спретања даће покојном Бранку.

НАПОМЕНА У ВЕЗИ ВЕНЧАЊА:

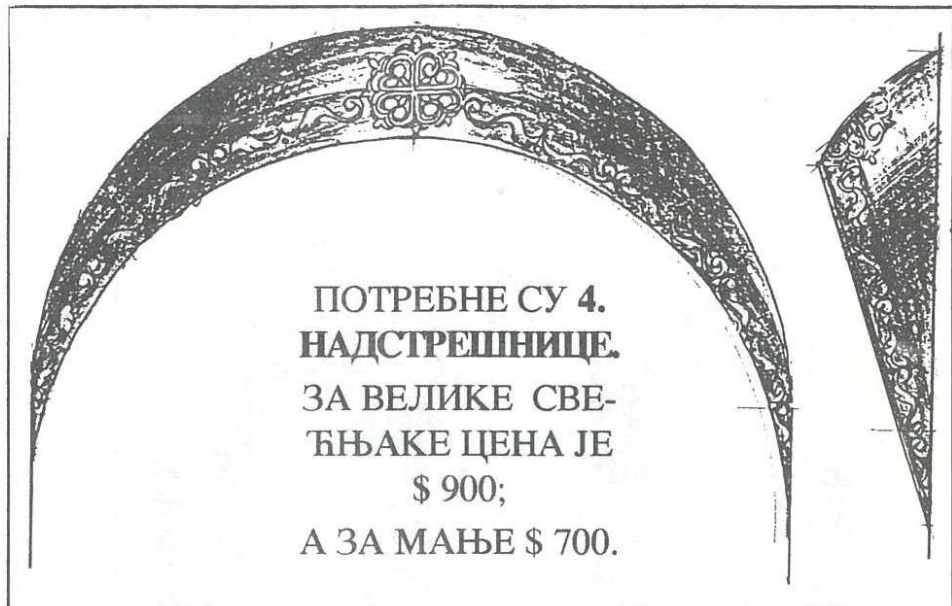
Према аустралијском закону у вези склапања брака, неопходно је да младенци имају Предбрачни испит и да се попуни формулар Notice of Intended Marriage најмање 31. дан пре венчања. Молимо вас имајте ово на уму када планирате венчање, а такође да не буде у посне дане.

ПОТРЕБНО ДА СЕ ПРИЛОЖИ ЦРКВИ**ОСАМ СТОЛИЦА:** Предвиђено је да са стране у цркви

буде по четири столице за старије и немоћне да стоје целу службу. Цена свакој столици је \$ 800. Ако неко жели да за себе купи столицу, нека се јави о. Драгомиру на телефон: 9432 3048.

Оне ће изгледати као што их видите на овој слици.

НАДСТРЕШНИЦА ИЗНАД СВЕЋЊАКА



ПОТРЕБНЕ СУ 4.
НАДСТРЕШНИЦЕ.
ЗА ВЕЛИКЕ СВЕ-
ЋЊАКЕ ЦЕНА ЈЕ
\$ 900;
А ЗА МАЊЕ \$ 700.

Као што смо раније најавили, свећњаке који коштају близу 10 хиљада долара поклањају Милан Николић и Горан Јаковљевић. Али они не праве надстрешницу (Hood) него ће то да прави уметник који нам ради и врата.

Hood ће да буде од бакра са рељефом и украсима, као што се делимично види на горњем цртежу.

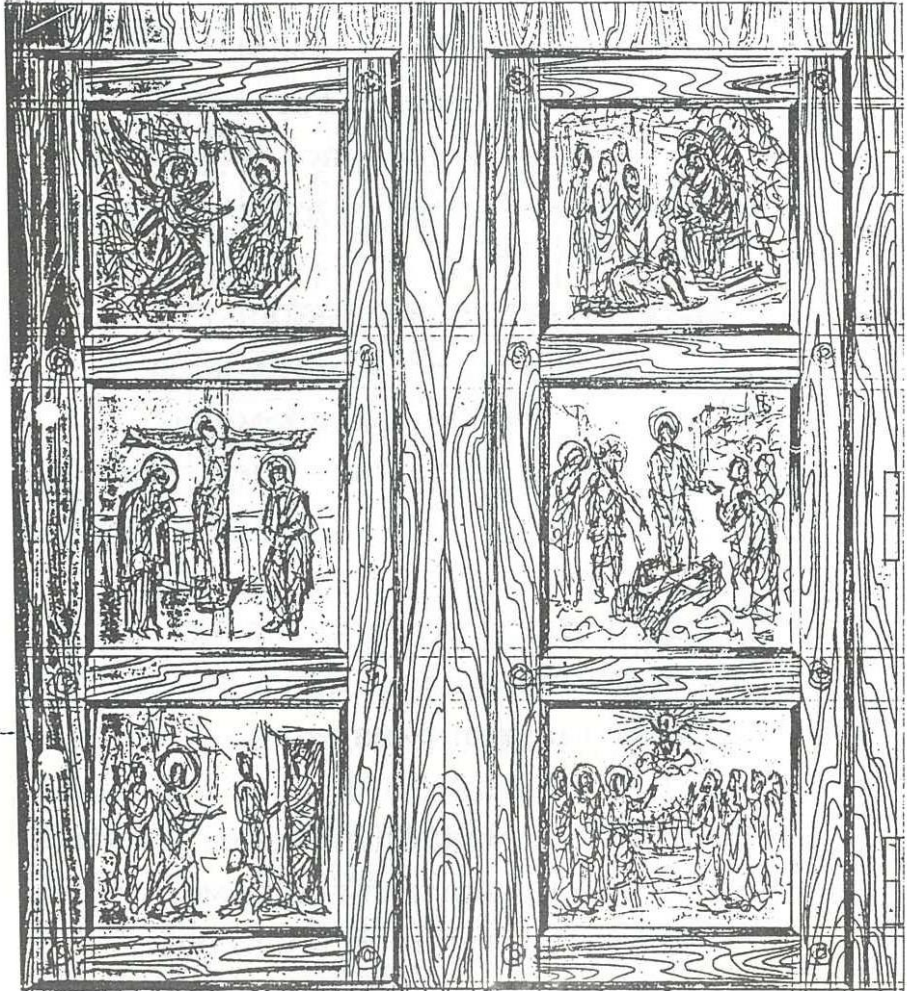
Уколико се раније јави приложник, ставиће се његово име у украс.

ГЛАВНА ЦРКВЕНА ВРАТА

Писали смо вам у прошлом броју о дилеми каква врата да купимо. На крају смо пронашли средње решење. Врата ће бити са унутрашње стране дрвена и лакирана, а са спољне од бакра, са умјетним рељефом из јеванђељског живота, што можете делимично видети на приложеној

скици врата. Знам, цена није мала, али ако се одлучи неко од вас да их поклони, биће поносан, јер таква красна црквена врата неће имати ни једна српска црква у Аустралији.

Дакле, обоја врата коштају \$ 6.000. Препоручујемо да се двојица удруже и тако поклоне својој цркви.



ОДБИМО СЕ СИЛНИ ОД СИЛНИЈЕХ

Четир слова из српскога грба,
Четир слова четири кресива
Од векова згревају огњишта,
У којима пламти ватра жива.

Сва четири алеми су драги
И симболи витешких прегнућа.
Судбински су вођи српском роду
За слободу и добра будућа.

Сваки онај ко их занемари,
Тај ће у гроб понет клетву цара;
А потомство за вечна времена
Срам оставит што никад не згара.

Не губимо драгоцене дане
На препирке и ситне мегдане,
Ум нек води, а срце га прати,
Тако кличе отаџбина мати.

Одбимо се силни од силнијех,
Да би неман свргнули са дома.
Сљубимо се мудри са мудријем,
Да би земљу подигли из слома.

ГРАСИН

СРПСКЕ ЗЕМЉЕ и ГРАДОВИ**Колико их можете пронаћи?**

С	Р	Б	И	Ј	А	С	П	О	Ђ	И	Ш	К	И	Н
Р	А	О	Б	Е	О	Г	Р	А	Д	Р	А	В	Л	Е
Е	Ш	С	Њ	Љ	К	О	Р	Д	У	Н	Ф	А	И	В
Д	К	Н	О	В	И	С	А	Д	Ј	Х	Г	П	К	Е
Б	Т	А	Ц	Д	Б	Ц	Р	Н	А	Г	О	Р	А	С
А	Ј	И	Н	О	Д	Е	К	А	М	Е	Р	И	Ј	А
Њ	А	А	Н	И	Д	О	В	Ј	О	В	А	З	И	Ц
А	Н	Ј	Д	А	В	А	Б	Р	К	К	А	Р	Ц	И
Л	К	И	Б	А	К	О	С	О	В	О	Ј	Е	А	Р
У	О	Д	А	Б	Е	Р	Г	Т	Е	Н	И	Н	М	О
К	Б	А	Н	А	Т	С	Р	Е	М	И	Х	И	Л	Г
А	А	М	И	К	А	Ч	А	Ч	Ц	Б	О	Н	А	Д
М	Ч	У	Ј	Е	З	А	К	Ш	А	Р	Т	К	Д	О
О	К	Ш	А	Х	Е	Р	Ц	Е	И	С	Е	Д	О	П
С	А	Ј	И	Н	О	В	А	Л	С	Н	М	Х	Л	Е

СРПСКЕ ЗЕМЉЕ		ГРАДОВИ
СРБИЈА	МАКЕДОНИЈА	БЕОГРАД
ШУМАДИЈА	БОСНА	НИШ
ВОЈВОДИНА	ХЕРЦЕГОВИНА	ЧАЧАК
СРЕМ	СЛАВОНИЈА	НОВИ САД
БАНАТ	ДАЛМАЦИЈА	ПРИЗРЕН
БАЧКА	ЛИКА	ПОДГОРИЦА
КОСОВО	КОРДУН	НИКШИЋ
МЕТОХИЈА	БАНИЈА	БАЊА ЛУКА
РАШКА	КРБАВА	КНИН
ЦРНА ГОРА		

✝ ПОМЈАНИ ГОСПОДИ

БРАНКО ПЈЕВАЧ



Рођен је у Винковцима, Славонија 28.7.1911. од оца Божидара и мајке Софије, а порекло воде из Лике. Без оца је остао у дванаестој години, завршивши основну српску школу и трговачки курс. Нашао је запослење код трговца Ристе Поповића, кога су 1941 убиле усташе. Од малена је ишао у цркву, певао у њој, а такође је био активан и у Соколском певачком друштву "Вила", свирајући трубу, тако да је учествовао на многим слетовима.

Други светски рат га је затекао у наредничкој униформи, и после капитулације 1941. буде одведен у немачко заробљеништво где је остао до краја рата 1945 године. Одбио је да се врати у Титову Југославију, те као прави монархиста и српски националиста опредељује се за горки емигрантски живот.

У Аустралију је стигао 1948. и радио две године на железници (по обавези), а онда се доселио у Мелбурн. Оженио се са Анком 1957. и имао јединог сина Јована.

Од почетка до краја живота је био члан ЦШО "Свети Сава", редовно појући у цркви са супругом и сином, а такође је бивао повремено и у црквеном одбору.

Упокојио се тачно када је навршио 86-ту годину живота. Опело је обавио надлежни парох прота Драгомир Шиповац у новом храму "Светог Саве", а сахрањен у манастирском гробљу код Канбере.

✝ ПОМЈАНИ ГОСПОДИ

ЖИВОТА НЕШИЋ

На опелу покојном Животи, наш свештеник о. Драгомир је рекао: "Опраштамо се данас у овом светом храму од најбољег међу нама". Није то била само хвала покојника, него заиста стварност.



Покојни Живота је био члан и вредни трудбеник цркве "Свети Сава" од њеног оснивања далеке 1952 године. Није било мобе, а да се није ту нашао и Живота. Радио је као тотор преко 30 година у Калтону. Косио траву и чистио. Није чекао хоће ли му ко помоћи. Кад смо градили Светосавски дом у Гринзбари, Живота је редовно долазио.

Рођен је код Београда пре 77 година. Пре рате се оженио и имао кћерку Наду. Рат је провео у немачком заробљеништву, а после одлучи да дође у Аустралију, јер је Србијом завладао окрутни комунизам. Кад су се стекли услови довео је и супругу Ивану, и тако добили још и сина Миодрага. Доживео је да добије и три унука од сина, и праунучад са кћеркине стране. Неколика дана пред смрт се достојансвено причестио и упокојио је на Велику Госпојину, за време Свете литургије. Опело је извршено у храму Светог Саве у Калтону, а служило је пет свештеника: протојереји: Драгомир Шиповац, Ђуро Ђурђевић из Кабрамате, Владислав Ђорђевић из Њу Кастела, Бошко Матић из Сиднеја и синђел Григорије Јевтић из Манстира код Канбере. Сахрањен је у новом гробљу у Фокнеру.

Нека му Господ племенитој души подари рајско насеље у Царству небеском.

ДА ЛИ СТЕ ИЗМИРИЛИ ОБЕЋАЊЕ?

Примиче се полако време завршавања нашег светог храма. За овај период је доста приложено и доста направљено. Надам се да ће и ова још неколика месеца постојати елана да се све оконча. Цео намештај, који је наручен, је и поклоњен, једино: столице, hoods и врата чекају приложнике.

У међувремену смо добили од Момчила Јеремића сто за продају свећа.

Велика већина оних што су обећали да приложе неку ствар или икону је платила. Неки још нису, па вас молимо да то што скорије урадите.

Иконостас и све остало стиже из Грчке у новембру месецу. Ми после инсталирања иконостаса и полијелеја морамо све Грку исплатити.

Зато вас опет молимо, потрудите се и испуните своје обећање.

УПРАВА

TAXATION

VEKOVICH & ASSOCIATES

Public Accountants - Registered Tax Agent
Испуњавамо све врсте пореза. Чек добијете за 14. дана
МИЛАН ВЕКОВИЋ: 588, Plenty Rd. PRESTON
Тел: 9478 1915

CONCRETE

Мајстор за све врсте бетонских радова. Било
велики или мали посао, ми смо на располагању.
ВУЛЕ БОГУНОВИЋ:
Phone: 9434 5190 / - Mobile: 018 365 214



AUSTRAL ALUMINIUM PRODUCTS P/L

Aluminium Doors & Windows

Власник: НИКОЛА ИВАНЧЕВИЋ

1930 Hume Highway CAMPBELLFIELD, 3061
Phone: 9357 8277 Fax: 9357 8252

ОБАВЉАМО:

ОСИГУРАЊЕ: кућа, намештаја,



аутомобила и све што је у вези осигурања.

Примамо уплате за *Superannuations, Life Insurance*, а такође се бавимо инвестицијама

Directors: Vic (Букашин) и Ранко Zecevic
264 Keilor Rd. NTH. ESSENDON, VIC. 3041

Phone (03) 9374 9131 Mobile 041225 0825 Fax (03) 9374 9149

SVETOSAVNIK

ST. SAVA PARISH PUBLICATION

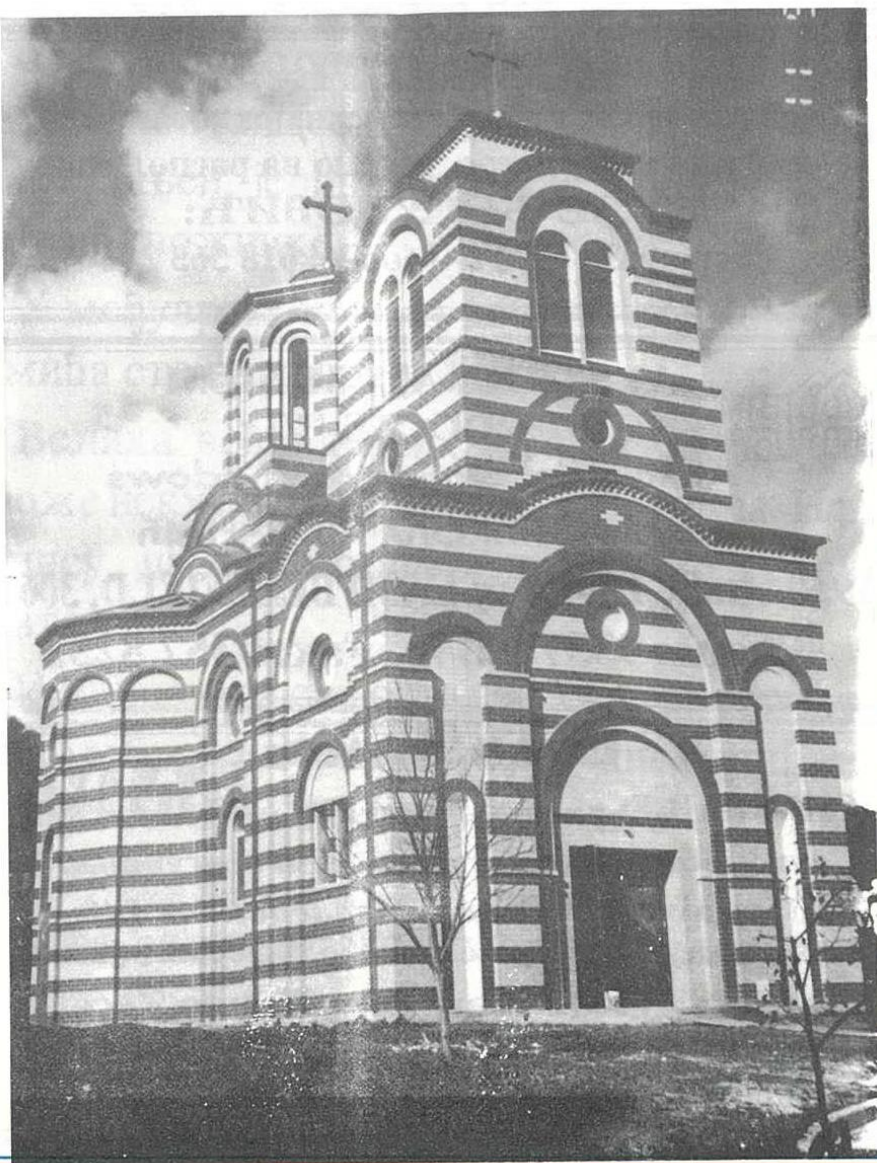
212 Diamond Creek Rd. GREENSBOROUGH, VIC. 3088

230 Station St. CARLTON, VIC. 3054

Ц
Р
К
В
А

С
В

С
А
В
Е

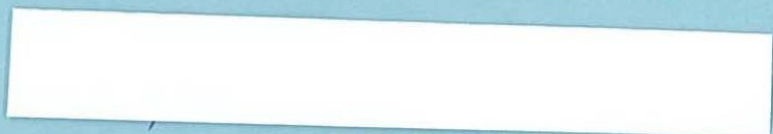


G
R
E
E
N
S
B
O
R
O
U
G
H



**Српска Православна Ц.Ш.О.
"Свети Сава" – МЕЛБУРН**

Позива Вас и Вашу цењену породицу



НА СВЕЧАНИ

БАНКЕТ

**ПОВОДОМ СКУПЉАЊА ПРИЛОГА ЗА
ДОВРШЕТАК ХРАМА "СВЕТИ САВА"**

ГРИНСБОРО

У СУБОТУ ВЕЧЕ

4. ОКТОБРА 1997.

212 Diamond Creek Rd.

GREENSBOROUGH

Подпорни зид изнад црквеног имања од 60 метара, да се купи цигла и плате зидари, коштаће сигурно близу \$ 8 000

Плус разне ситнице, које обавезно долазе приликом сваког завршавања

Дакле, потребно би нам било да скупимо још најмање \$ 50 000 и да све буде завршено до Божића следеће године.

Због тога је управа са Колом српских сестара одлучила да направи **БАНКЕТ** и све богато угости, очекујући да ће сваки од вас приложити колико може да нам црква не остане незавршена.

Молимо Вас известите нас до 1. октобра 1997. колико вас долази на вечеру, да би Сестре могле припремити све потребно.

Јавите се на следеће телефоне:

О. Драјомир Шийовац 9432 3048

Предс. ЦШО Драјан Трибан: 9499 1802

Предс. КСС Миљка Појовић: 9459 6965

